

Likvidace právnické osoby

Ustanovení § 191 odst. 4 o. z. (na rozdíl od § 25 insolvenčního zákona, jenž upravuje postup při ustanovení insolvenčního správce pro insolvenční řízení) nestanoví žádná kritéria, podle nichž má soud vybrat konkrétní osobu ze seznamu insolvenčních správců. Soud tak může vybrat jakoukoliv fyzickou osobu, veřejnou obchodní společnost nebo zahraniční společnost, jíž vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce, zapsanou v obecné části seznamu nebo ve zvláštní části seznamu (srov. § 17 zákona o insolvenčních správcích), a není přitom vázán ani pořadím určeným dnem zápisu jejího sídla nebo provozovny do příslušné části seznamu insolvenčních správců. I v tomto případě je ale soud povinen dbát, aby byla zajištěna spravedlivá ochrana soukromých práv a oprávněných zájmů účastníků a postupovat předvídatelně a v součinnosti s účastníky tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná (srov. § 1 a § 6 o. s. ř.). Při výběru ze seznamu insolvenčních správců by tudíž měl přihlížet k okolnostem konkrétní věci, mimo jiné i ke vzdálenosti sídla insolvenčního správce a sídla zrušené společnosti, předpokládané náročnosti likvidace, vytiženosti insolvenčního správce apod.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 27 Cdo 2916/2018-96, ze dne 15.4.2020)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci společnosti I., se sídlem XY, identifikační číslo osoby XY, zastoupené opatrovnící J. K., advokátkou, se sídlem XY, za účasti JUDr. L.P., likvidátora, se sídlem v B., o zrušení společnosti s likvidací a jmenování likvidátora, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 9 Cm 392/2017, o dovolání likvidátora JUDr. Ladislava Pauluse proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 13. 3. 2018, č. j. 5 Cmo 46/2018-55, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

[1] Notář, JUDr. I.Z., jako soudní komisař pověřený Okresním soudem v Opavě k úkonům v řízení o pozůstalosti po P. O., narozené XY, naposledy bytem XY, zemřelé 9. 9. 2015, vedeného pod sp. zn. 20 D 1575/2015 podal u Krajského soudu v Brně dne 2. 8. 2016 podnět k zahájení řízení o zrušení společnosti I., se sídlem XY, identifikační číslo osoby XY (dále též jen „společnost“), jejíž jedinou společnicí a jednatelkou byla P. O.

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 25. 9. 2017, č. j. 9 Cm 392/2017-4, zahájil řízení o zrušení společnosti (výrok I.), zrušil společnost s likvidací (výrok II.), jmenoval likvidátorem společnosti JUDr. L.P. (dále též jen „likvidátor“) [výrok. III.], rozhodl o poplatkové povinnosti společnosti (výrok IV.) a o náhradě nákladů řízení (výroky V. a VI.), ustanovil J. K. opatrovnící společnosti pro řízení (výrok VII.) a přibral do řízení likvidátora jako účastníka řízení (výrok VIII.).

[3] Soud prvního stupně vyšel z toho, že:

- 1) Jediná společnice a jednatelka společnosti P. O. zemřela dne 9. 9. 2015 bez zanechání závěti a všichni zákonní dědicové dědictví odmítli. Dědictví připadlo jako odúmrtí státu. Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových navrhla nařízení likvidace dědictví.
- 2) Společnost nemá statutární orgán ani společníka.
- 3) Protokolem ze dne 8. 8. 2016, č. j. C 88250/RD19/Fj98116/2016/KSBR, zapsal Krajský soud v Brně (dále též jen „rejstříkový soud“) do obchodního rejstříku uvolněný podíl po společnici P. O.
- 4) Usnesením ze dne 26. 9. 2016, č. j. C 88250/RD32/KSBR, Fj 124430/2016/KSBR, rejstříkový soud vyzval společnost „ke změně stavu zápisu v obchodním rejstříku“. Usnesení bylo doručeno

ustanovenému opatrovníkovi dne 26. 9. 2016. Společnost se „s ohledem na její vnitřní právní poměry vyžadující ustanovení opatrovníka nevyjádřila k právnímu důvodu zakládajícímu procesní podmínky zahájení řízení“.

[4] Na takto ustaveném základu soud prvního stupně uzavřel, že podíl P.O. se po její smrti v souladu s § 212 odst. 1 zákona č. [90/2012](#) Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) [dále též jen „z. o. k.“], považuje za uvolněný podíl. Vnitřní poměry ve společnosti a stav dědického řízení vylučují, aby se uskutečnil proces naložení s uvolněným podílem podle § 213 nebo § 215 z. o. k.

[5] Stav zápisu v obchodním rejstříku podle soudu neodpovídá podmínkám vyplývajícím z § 215 odst. 1 z. o. k., „jeho změna je fakticky i právně nemožná“ a je „mimo jakoukoliv pochybnost, že v minulosti vznikly a nadále existují zákonné podmínky pro zrušení společnosti s likvidací“. Jelikož společnost bez statutárního orgánu zastoupená procesním opatrovníkem nemohla reálně učinit opatření k nápravě, soud ji podle § 215 z. o. k. zrušil s likvidací.

[6] Protože společnost nemá statutární orgán, soud podle § 191 odst. 4 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanského zákoníku (dále též jen „o. z.“), jmenoval likvidátora z osob zapsaných do seznamu insolvenčních správců.

[7] Soud při výběru osoby likvidátora vycházel z následujících pravidel: Soud vybírá likvidátora ze seznamu insolvenčních správců zapsaných pro „příslušný okres“. K insolvenčním správcům zapsaným „pro okres shodný s místem sídla“ společnosti, avšak majícím skutečné sídlo v místě „značně vzdáleném“, soud nepřihlíží. Není-li pro „bývalou správní jednotku“ zapsán žádný insolvenční správce, vybere soud osobu se sídlem v nejbližším místě „vedlejšího okresu“. Primární snahou je „minimalizace vzdálenosti mezi místem sídla zrušené společnosti a sídlem zapsaného insolvenčního správce“. Soud jmenuje insolvenčního správce výhradně podle abecedního pořadí a po jmenování všech osob v abecedním pořadí v „příslušném okrese“ postupuje stejným způsobem znovu od první osoby zapsané v seznamu insolvenčních správců. K výhradám jednotlivých osob zapsaných v seznamu insolvenčních správců předkládaným v různé podobě (žádosti, stížnosti, odvolání apod.) soud nepřihlíží. Zápis do seznamu insolvenčních správců s sebou nese i povinnosti, nikoliv pouze práva. Jednou z takových povinností je i „postup soudu podle § 191 odst. 4 o. z.“ Žádný předpis „neukládá fyzické nebo právnické osobě povinnost registrace v tomto seznamu a lze kdykoli požádat o výmaz zápisu“.

[8] Vrchní soud v Olomouci k odvolání likvidátora v záhlaví označeným usnesením rozhodnutí soudu prvního stupně ve výrocích III. a VI. potvrdil (první výrok) a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení (druhý výrok).

[9] Podle odvolacího soudu u osoby jmenované likvidátorem ze seznamu insolvenčních správců se souhlas se jmenováním do funkce likvidátora nevyžaduje, neboť vyplývá ze souhlasu této osoby se svým zápisem do seznamu insolvenčních správců.

[10] Ke způsobu výběru osoby ze seznamu insolvenčních správců provedenému soudem prvního stupně odvolací soud uvedl, že „žádné okresní seznamy insolvenčních správců neexistují a neexistuje ani žádné omezení ve výběru osoby ze seznamu do funkce likvidátora. Samozřejmě krajský soud je veden snahou minimalizovat náklady řízení, a proto se snaží ze seznamu vybrat osobu, která má sídlo blízké sídlu likvidované společnosti.“ Likvidátor sice opakovaně nesouhlasil se svým jmenováním, žádné skutečné okolnosti, které by jeho jmenování vylučovaly, však podle odvolacího soudu neuvedl ani neprokázal.

[11] Proti usnesení odvolacího soudu podal likvidátor dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237

zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), maje za to, že rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázek hmotného práva, které v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyly vyřešeny, a to:

1) Lze podle § 191 odst. 4 o. z. jmenovat likvidátorem osobu zapsanou v seznamu insolvenčních správců bez jejího výslovného souhlasu s takovým jmenováním? Lze dovozovat souhlas osoby zapsané v seznamu insolvenčních správců se jmenováním likvidátorem podle § 191 odst. 4 o. z. z toho, že tato osoba souhlasila se svým zápisem do seznamu insolvenčních správců? Trvá takový souhlas i v případě, že tato osoba po zápisu do seznamu insolvenčních správců výslovně vyjádří svůj nesouhlas se jmenováním likvidátorem?

2) Z jakého seznamu insolvenčních správců je soud povinen při jmenování likvidátora podle § 191 odst. 4 o. z. vycházet? Je soud oprávněn jmenovat likvidátorem libovolnou osobu zapsanou v příslušném seznamu insolvenčních správců dle svého uvážení, nebo je povinen zohlednit všechny osoby zapsané v příslušném seznamu insolvenčních správců? Je v takovém případě povinen postupovat podle tzv. rotačního principu, tj. v pořadí jednotlivých osob zapsaných do příslušného seznamu insolvenčních správců? Je povinen zohlednit i insolvenční správce - veřejné obchodní společnosti, a pokud ano, je povinen zohlednit i počet ohlášených společníků takového insolvenčního správce?

[12] Dovolatel je přesvědčen, že při postupu soudu podle § 191 odst. 4 o. z. je nezbytný souhlas osoby zapsané v seznamu insolvenčních správců se svým jmenováním. Insolvenčního správce proto nelze jmenovat likvidátorem proti jeho vůli. Dovolatel má zároveň za to, že souhlas musí být výslovný a není možné jej dovozovat z jiných skutečností. Podmínka souhlasu s výkonem funkce likvidátora vychází podle dovolatele i z ústavních práv každé osoby, neboť každý může mít jen ty povinnosti, k nimž se sám zaváže, nebo povinnosti založené zákonem či na základě zákona.

[13] Odkazuje na závěry v odborné literatuře, dovolatel namítá, že zákon pouze u členů statutárních orgánů výslovně stanoví, že je lze jmenovat i bez jejich souhlasu. U jiných osob jmenovaných soudem, tedy ani u osob zapsaných v seznamu insolvenčních správců, tak zákon nečiní. Systematickým výkladem lze proto dovodit, že souhlas u těchto jiných osob dán být musí. Dovolatel nikdy neudělil souhlas se svým jmenováním likvidátorem společnosti.

[14] Souhlas se jmenováním likvidátorem nelze podle dovolatele dovozovat ze samotného zápisu do seznamu insolvenčních správců. Zápisem do tohoto seznamu dává osoba souhlas jen se svým „ustanovováním v rámci insolvenčních řízení“, nikoliv s ustanovením (jmenováním) do jiných funkcí, včetně funkce likvidátora podle § 191 odst. 4 o. z. Postavení insolvenčního správce v insolvenčním řízení je zásadně odlišné od postavení likvidátora a odlišné jsou i povinnosti a jim přiřazená odpovědnost.

[15] I kdyby však ze zápisu do seznamu insolvenčních správců souhlas se jmenováním likvidátorem vyplýval, zanikl by podle dovolatele okamžikem, kdy insolvenční správce výslovně vyjádří nesouhlas s takovým jmenováním. Podáním ze dne 7. 4. 2016 dovolatel sdělil Krajskému soudu v Brně, že nesouhlasí s tím, aby byl podle § 191 odst. 4 o. z. dále jmenován likvidátorem společností zrušených s likvidací. Tím podle něj došlo k odvolání souhlasu odvozeného ze zápisu do seznamu insolvenčních správců.

[16] Dovolatel se domnívá, že pro výběr konkrétní osoby insolvenčního správce by měla být rozhodující obecná část seznamu insolvenčních správců. Je podle něj logické, aby soud při postupu podle § 191 odst. 4 o. z. vycházel z té části seznamu insolvenčních správců, která je vedena pro obvod krajského soudu příslušného podle sídla zrušené společnosti. To je ostatně rozhodující i při ustanovení osoby insolvenčního správce podle § 25 odst. 2 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Zároveň je dovolatel přesvědčen, že soud je povinen vycházet z „úplného“ seznamu insolvenčních správců a není oprávněn jej jakkoli pro své potřeby

upravovat.

[17] Vycházel-li proto soud prvního stupně z neexistujícího seznamu insolvenčních správců (zapsaných pro příslušný okres) a tento seznam si ještě svévolně upravil tak, že z něj vyřadil insolvenční správce, kteří mají sídlo mimo příslušný okres, postupoval podle dovolatele v rozporu se zákonem.

[18] Přestože soud není nijak omezen ve výběru konkrétní osoby ze seznamu insolvenčních správců, má dovolatel za to, že by měl respektovat tzv. rotační princip jmenování. Rotační princip podle dovolatele zabraňuje svévoli ze strany soudu a brání tomu, aby soud jmenoval likvidátorem stále stejnou osobu zapsanou v seznamu insolvenčních správců. Posledním insolvenčním správcem jmenovaným likvidátorem (před dovolatelem) byl Ing. J.N., následně byl soudem jmenován likvidátorem dovolatel, přičemž soud (v rozporu s rotačním principem) přeskočil minimálně dva insolvenční správce, a to Mgr. V.N. a Ing. D.P., Ph.D.

[19] Podle dovolatele je navíc soud při výběru konkrétní osoby insolvenčního správce povinen vycházet ze seznamu insolvenčních správců zahrnujícího i veřejné obchodní společnosti, a to v počtu odpovídajícím počtu ohlášených společníků.

[20] Dovolatel navrhuje, aby dovolací soud zrušil usnesení odvolacího soudu a soudu prvního stupně a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

[21] Společnost ve vyjádření k dovolání likvidátora pouze uvedla, že souhlasí s právním názorem soudu prvního stupně a odvolacího soudu a navrhuje, aby dovolací soud dovolání jako nedůvodné zamítl.

[22] Dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř. pro řešení dovolatelem otevřené a v rozhodovací praxi Nejvyššího soudu dosud neřešené otázky výkladu § 191 odst. 4 o. z.

[23] Podle § 189 o. z. při vstupu do likvidace povolá příslušný orgán právnické osobě likvidátora; likvidátorem může být jen osoba způsobilá být členem statutárního orgánu. Zanikne-li funkce likvidátora ještě před zánikem právnické osoby, povolá příslušný orgán právnické osobě bez zbytečného odkladu nového likvidátora (odstavec 1). Je-li právnická osoba v likvidaci a nebyl-li likvidátor povolán, vykonávají jeho působnost všichni členové statutárního orgánu (odstavec 2).

[24] Podle § 191 o. z. právnické osobě, která vstoupila do likvidace, aniž byl povolán likvidátor podle § 189, jmenuje likvidátora soud, a to i bez návrhu. Soud jmenuje likvidátora i v případech, že sám rozhodl o zrušení právnické osoby (odstavec 1). Na návrh osoby, která na tom osvědčí právní zájem, soud odvolá likvidátora, který řádně neplní své povinnosti, a jmenuje nového likvidátora (odstavec 2). Nebyl-li podán jiný návrh či nelze-li návrhu vyhovět, může soud při postupu podle odstavce 1 nebo 2 likvidátorem jmenovat i bez jeho souhlasu člena statutárního orgánu. Takový likvidátor nemůže ze své funkce odstoupit. Může však navrhnout soudu, aby ho funkce zprostil, prokáže-li, že na něm nelze spravedlivě požadovat, aby funkci vykonával (odstavec 3). Nelze-li likvidátora jmenovat ani podle odstavce 3, jmenuje ho soud z osob zapsaných do seznamu insolvenčních správců (odstavec 4).

[25] Obecně platí, že po zrušení právnické osoby se vyžaduje její likvidace, ledaže celé její jmění nabývá právní nástupce, nebo stanoví-li zákon jinak (srov. § 169 odst. 1 o. z. a § 173 odst. 2 o. z.). Účelem likvidace je vypořádat likvidační podstatu, vyrovnat dluhy věřitelům a naložit s likvidačním zůstatkem podle zákona (srov. § 187 odst. 1 o. z.). Právnická osoba zrušená s likvidací nemůže zaniknout dříve, než likvidace v souladu se zákonem skončí (§ 185, § 186 a § 207 o. z.). Účel likvidace nemůže být dosažen bez osoby likvidátora. Ten musí být povolán (případně jmenován) již při vstupu právnické osoby do likvidace (srov. § 189 o. z. a § 191 o. z.), okamžikem účinnosti svého povolání

(jmenování) nabývá působnosti statutárního orgánu (§ 193 o. z.) a jeho činnost sleduje výlučně účel, jaký odpovídá povaze a cíli likvidace (srov. § 196 odst. 1 o. z.).

[26] Likvidátor je členem voleného orgánu; ten může být unipersonální i kolektivní (§ 152 odst. 1, § 190 o. z.). V poměrech společnosti s ručením omezeným jej (v případě dobrovolného zrušení a vstupu do likvidace) volí a odvolává jednatel (jednatelé), neurčí-li společenská smlouva, že volba a odvolání likvidátora patří do působnosti valné hromady [srov. § 163 o. z., § 190 odst. 2 písm. d) a § 194 z. o. k.]. Rozhodne-li o zrušení společnosti s ručením omezeným a o její likvidaci soud, jmenuje také likvidátora (§ 191 odst. 1 věta druhá o. z.).

[27] Stejně jako v případě členů jiných volených orgánů je i v případě likvidátora zásadně nutné, aby se svým jmenováním souhlasil. Jinými slovy řečeno, likvidátorem nelze povolat (jmenovat) nikoho proti jeho vůli a likvidátor zásadně může ze své funkce odstoupit (srov. § 160 o. z. a § 59 odst. 5 z. o. k.).

[28] Výjimku z řečeného stanoví § 191 odst. 3 o. z. Jmenuje-li likvidátora soud (srov. § 191 odst. 1 a 2 o. z.) a není-li zde jiná osoba ochotná vykonávat funkci likvidátora, může soud likvidátorem jmenovat i bez jeho souhlasu člena statutárního orgánu. Jelikož člen statutárního orgánu může být soudem jmenován likvidátorem i proti své vůli, nesmí ze své funkce odstoupit. Může však navrhnout soudu, aby ho funkce likvidátora zprostil, prokáže-li, že na něm nelze spravedlivě požadovat, aby funkci vykonával.

[29] Je nepochybné, že účelem uvedené výjimky je zajistit, aby v případě zrušení právnické osoby s likvidací byla likvidace provedena vždy, i když zde není žádná osoba, jež by se dobrovolně ujala funkce likvidátora a jež by k tomu byla způsobilá (srov. § 152 o. z., § 153 o. z. a § 46 z. o. k.). Jinými slovy řečeno, je nepřipustné, aby jakákoliv právnická osoba vstoupivší do likvidace (srov. § 187 odst. 2 o. z.) nemohla být zlikvidována (a nemohla tak zaniknout) jen z toho důvodu, že se provedení likvidace není ochoten nikdo ujmout. Člen statutárního orgánu je nepochybně osobou, u níž se s ohledem na jeho způsobilost a (předpokládanou) znalost poměrů zrušené právnické osoby jeví jako pravděpodobné, že likvidaci zvládne (srov. ostatně i § 189 odst. 2 o. z.).

[30] Jmenování likvidátora z osob zapsaných do seznamu insolvenčních správců přichází do úvahy (jako poslední z možností) až tehdy, nemůže-li soud jmenovat likvidátorem žádného člena statutárního orgánu právnické osoby (srov. § 191 odst. 4 o. z.), ať už proto, že zde žádný člen statutárního orgánu není, anebo sice je, ale nelze na něm spravedlivě požadovat, aby funkci likvidátora vykonával. Z řečeného je zřejmé, že účel ustanovení § 191 odst. 4 o. z. je stejný jako u předchozího odstavce, tj. zajistit likvidaci zrušené právnické osoby za situace, kdy zde není žádná jiná osoba, jež by byla způsobilá funkci likvidátora vykonávat.

[31] Osobu zapsanou do seznamu insolvenčních správců proto soud (za podmínky stanovené v § 191 odst. 4 o. z.) jmenuje likvidátorem, aniž by bylo nutné, aby s tím tato osoba vyslovila ad hoc souhlas. Ani likvidátor jmenovaný z řad insolvenčních správců nemůže z funkce likvidátora odstoupit, může však (stejně jako člen statutárního orgánu) navrhnout soudu, aby ho funkce zprostil, prokáže-li, že na něm nelze spravedlivě požadovat, aby funkci vykonával.

[32] Do seznamu insolvenčních správců jsou zapsané toliko osoby, kterým na jejich návrh vydalo Ministerstvo spravedlnosti povolení, popř. zvláštní povolení, vykonávat činnost insolvenčního správce (srov. § 2, § 3 až § 6 a § 16 a násl. zákona č. [312/2006](#) Sb., o insolvenčních správcích). Podáním návrhu na vydání povolení, popř. zvláštního povolení, tyto osoby projevily souhlas s tím, že budou plnit povinnosti, jež insolvenčním správcům ukládají právní předpisy. Mezi tyto povinnosti přitom nepatří toliko činnost insolvenčního správce v insolvenčním řízení podle insolvenčního zákona, nýbrž i další činnosti, jejichž výkon insolvenčnímu správci ukládají jiné právní předpisy.

Jedním z těchto předpisů je právě ustanovení § 191 odst. 4 o. z., které s ohledem na jejich odbornou způsobilost považuje insolvenčního správce za osoby vhodné k výkonu funkce likvidátora.

[33] Jelikož ani zánikem práva vykonávat činnost insolvenčního správce, popř. pozastavením tohoto práva (§ 9 a § 12 zákona o insolvenčních správcích), ani zrušením povolení nebo zvláštního povolení podle § 13 zákona o insolvenčních správcích bez dalšího nezaniká funkce insolvenčního správce v insolvenčním řízení, když tyto skutečnosti jsou „pouze“ důvodem pro odvolání z funkce insolvenčním soudem (srov. § 31 odst. 3 a 4 insolvenčního zákona), nezaniká v důsledku těchto skutečností (neznamenají-li zároveň ztrátu zákonné způsobilosti ve smyslu § 155 odst. 1 věty druhé o. z.) ani funkce likvidátora. Jak již bylo uvedeno výše, není však vyloučeno, aby soud likvidátora za této situace na jeho návrh funkce zprostil, prokáže-li, že na něm nelze spravedlivě požadovat, aby funkci vykonával.

[34] Ustanovení § 191 odst. 4 o. z. (na rozdíl od § 25 insolvenčního zákona, jenž upravuje postup při ustanovení insolvenčního správce pro insolvenční řízení) nestanoví žádná kritéria, podle nichž má soud vybrat konkrétní osobu ze seznamu insolvenčních správců. Soud tak může vybrat jakoukoliv fyzickou osobu, veřejnou obchodní společnost nebo zahraniční společnost, jíž vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce, zapsanou v obecné části seznamu nebo ve zvláštní části seznamu (srov. § 17 zákona o insolvenčních správcích), a není přitom vázán ani pořadím určeným dnem zápisu jejího sídla nebo provozovny do příslušné části seznamu insolvenčních správců.

[35] Uvedené samozřejmě neznamená, že by soud mohl při výběru osoby likvidátora podle § 191 odst. 4 o. z. postupovat zcela libovolně. I v tomto případě je totiž povinen dbát, aby byla zajištěna spravedlivá ochrana soukromých práv a oprávněných zájmů účastníků a postupovat předvídatelně a v součinnosti s účastníky tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná (srov. § 1 a § 6 o. s. ř.). Při výběru ze seznamu insolvenčních správců by tudíž měl přihlížet k okolnostem konkrétní věci, mimo jiné i ke vzdálenosti sídla insolvenčního správce a sídla zrušené společnosti, předpokládané náročnosti likvidace, vytiženosti insolvenčního správce apod.

[36] V poměrech projednávané věci byl dovolatel jako osoba zapsaná v seznamu insolvenčních správců se sídlem v téže obci, v níž má sídlo i společnost, jmenován likvidátorem společnosti, neboť jiný návrh podán nebyl a společnost nemá statutární orgán, který by mohl funkci likvidátora zastávat. Protože z obsahu spisu nevyplývá existence skutečností, kvůli nimž by na dovolateli nebylo spravedlivé požadovat, aby funkci vykonával, nelze rozhodnutím soudů ničeho vytknout.

[37] Jelikož se dovolateli prostřednictvím uplatněného dovolacího důvodu a jeho obsahového vymezení správnost rozhodnutí odvolacího soudu zpochybnit nepodařilo a jelikož Nejvyšší soud neshledal ani jiné vady řízení, k jejichž existenci u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), dovolání podle § 243d odst. 1 písm. a) o. s. ř. zamítl.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)